

Zbornik *Zvoki privlačnosti: Jugoslovanska in pojugoslovanska popularna glasba* (*Sounds of Attraction: Yugoslav and post-Yugoslav Popular Music*) prinaša besedila, ki se dotikajo daljšega časovnega okvira, ki se začne z obdobjem pred nastankom socialistične Jugoslavije in se sklene v sodobnosti. Namen zbornika je prispevek k razpravi o odnosu med razvojem popularnoglasbene scene in jugoslovanskega socialističnega sistema. Izhajajoč iz tega, kar vemo o popularni glasbi v nekdanji Jugoslaviji in njeni kasnejši usodi, je mogoče ugotoviti, da so imele estetske izbire glasbenih občinstev bistveno globlji vpliv na razvoj socialistične države in njenih naslednic kot smo menili doslej. Zbornik sestavljajo trije deli.

I. Občutenja

Ana Hofman in Martin Pogačar predstavljata refleksijo posocialistične sedanosti z osredotočanjem na zgodovinske in sodobne uporabe partizanskih pesmi. Posebej poudarjata dinamične sile, ki so spremenile koncepte odpora v glasbi od druge svetovne vojne do danes.

Ana Petrov predstavlja čustveno privlačnost sodobnih koncertov sedanjih izvajalcev glasbe nekdanje Jugoslavije in se ukvarja z načini, na katere je mogoče uporabljati jugoslovansko popularno glasbo kot sredstvo ustvarjanja ideologij ljubezni po jugoslovanski dobi.

Rajko Muršič piše o jugoslovanski popularni glasbi in predstavi o njej. S sklicevanjem na antropološke raziskave eksotike prikaže vzporednice z glasbeno konstruirano drugostjo po razpadu Jugoslavije.

II. Zgodbe

Miha Kozorog prispeva podrobno etnografijo mlajše skupine mlajših bosanskih vojnih beguncev, ki so se preselili v Slovenijo, kjer so v sodelovanju z lokalnimi alternativnimi (mladinsko-)kulturnimi organizacijami ustanovili pankrokovsko skupino.

Tanja Petrović predstavlja parodično rokovsko skupino Rokeri s Moravu. Njena radikalna intervencija v jugoslovanski popularni glasbi in industriji zabave je postavila pod vprašaj ustaljeno jezikovno ideologijo in kulturno hierarhijo med urbanim središčem in ruralnim obrobjem.

Petra Hamer preučuje domoljubne pesmi, ki so nastale v Sarajevu med letoma 1992 in 1995. Pri tem je poudarila dve vlogi glasbe: njeno moč pri zdravljenju in glasbo kot obliko odpora.

III. Spomini

Urša Valič predstavlja bogat fotografski arhiv v Muzeju novejše zgodovine v Ljubljani, ki se dotika razvoja popularne glasbe v Sloveniji in Jugoslaviji.

Irena Šentevska sledi podomačevanju rokofske glasbe v Jugoslaviji v sedemdesetih letih. Pri tem posebej poudarja očitna sklicevanja na ljudsko glasbo in diskurze, ki so sledili urbanim in ruralnim elementom v popularni glasbi.

Drago Kunej predstavlja slovenske posnetke na gramofonskih ploščah na 78 obratov, ki so nastali v obdobju od najzgodnejših posnetkov do začetka druge svetovne vojne.